

تعیین الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی گونه‌های کلبسیلا جدا شده از نمونه‌های بیماران بستری در بیمارستان امام خمینی(ره)

دکتر محمد مهدی سلطان دلال^۱، دکتر سید اصغر میرعمادی^۲

دکتر محمد کاظم شریفی یزدی^۳، دکتر عبدالعزیز رستگار لاری^۴

زهرا رجبی^۵، سوان آزادیس یانس^۶

چکیده

زمینه و هدف: بخش عمده ای از نمونه‌های بالینی توسط گونه‌های کلبسیلا آلوده می‌شود. مقاومت دارویی کلبسیلا روز به روز افزوده می‌شود و بنابراین انجام تست‌های مقاومت دارویی، قبل از تجویز آنتی بیوتیک، ضروری به نظر می‌رسد. هدف این مطالعه تعیین الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی گونه‌های کلبسیلا از نمونه‌های بالینی بیماران با استفاده از روش کربی بوئر بوده است.

روش بررسی: مطالعه حاضر بر روی ۳۰۰ کلبسیلای جدا شده از ۱۲۰۰ بیمار بستری در بیمارستان امام خمینی(ره) انجام شد. بعد از تشخیص و تعیین هویت باکتری‌ها، مقاومت دارویی آنها طبق دستور العمل CLSI بررسی شد. تست‌های حساسیت دارویی با استفاده از روش استاندارد انتشاراز دیسک(کربی بائر) برای ۱۲ آنتی بیوتیک انجام شد.

یافته‌ها: توزیع گونه‌های مختلف کلبسیلا بر حسب فراوانی عبارتند از: پنومونیه(۹۴٪)، اکسی توکا(۴٪)، اوزن(۱٪) و رینوسکلرومایتیس(۱٪). همچنین از نظر منبع عفونت، نمونه‌های جمع‌آوری شده به ترتیب فراوانی عبارتند از: ادرار، خلط، واژن، زخم، مدفوع و خون. بطور کلی درصد مقاومت تمام گونه‌های کلبسیلا نسبت به، آموکسی سیلین ۹۷٪، سفالوتین ۳۹٪، جاتامايسین ۳۰٪، کلیستین ۵۵٪، نالیدیکسیک اسید ۲۶٪، کلامفنیکل ۲٪، کانا مایسین ۱۷٪، تتراسایکلین ۲۸٪، نیتروفورانتوتین ۴۴٪، ایمی پنم و سفتازیدیم ۲٪ و آمیکاسین بدون مقاومت تعیین گردید.

نتیجه‌گیری: نتایج به دست آمده نشان می‌دهد آمیکاسین با کمترین درصد مقاومت در مقابل تمام گونه‌های کلبسیلا، موثرترین آنتی بیوتیک بوده است.

واژه‌های کلیدی: کلبسیلا، الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی، عفونت

* نویسنده مسئول :

دکتر محمد کاظم شریفی یزدی؛
دانشکده پیراپزشکی دانشگاه علوم
پزشکی تهران، ایران

Email :
Mksharifi@tums.ac.ir

- دریافت مقاله : دی ۱۳۹۰ - پذیرش مقاله : آبان ۱۳۹۱ -

مقدمه

در خلال ده گذشته همزمان با توجه به اهمیت استافیلوكوک‌ها در ایجاد عفونت‌های بیمارستانی، باسیل‌های گرم منفی نیز در این زمینه مورد توجه قرار گرفته‌اند(۱-۳).

یکی از مشکلات عمدۀ بیمارستان‌های کوچک و بزرگ در سال‌های اخیراً اپیدمی‌های حاصله توسط

^۱ استاد میکروب شناسی، گروه پاتوبیولوژی، دانشکده بهداشت، مرکز تحقیقات میکروبیولوژی مواد غذایی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

^۲ دانشیار گروه پریومنیست، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

^۳ استاد، گروه علوم آزمایشگاهی، دانشکده پیراپزشکی، مرکز تحقیقات بیماریهای مشترک بین انسان و دام، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

^۴ استاد، مرکز تحقیقات مقاومت‌های میکروبی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

^۵ کارشناس ارشد میکروب شناسی، مرکز تحقیقات میکروبیولوژی مواد غذایی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

^۶ کارشناس ارشد میکروب شناسی، گروه پاتوبیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

اکولوژیکی این عفونت‌ها و طرز انتشار آنها، تعیین نوع و مطالعه و بررسی مقاومت دارویی این ارگانیسم گرم منفی جدا شده از نمونه‌های بالینی، از نظر شناسایی فاکتورهای بیماریزا دارای اهمیت است(۱۲). هدف این مطالعه تعیین الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی گونه‌های کلیسیلا جدا شده از نمونه‌های عفونت‌های بیمارستانی به روش انتشاراز دیسک(کربی بوئر) بوده است.

روش بررسی

این یک مطالعه توصیفی در علوم پایه بوده که بر روی تعداد ۱۲۰۰ نمونه بالینی شامل: ادرار، خون، مدفوع، زخم، خلط و ترشحات وازن در سال ۱۳۹۰ انجام شد. جهت تأیید جنس و شناسایی گونه‌های کلیسیلا، نمونه‌ها بر روی محیط کشت انتخابی هکتون آگار کشت داده شد و پلیت‌ها در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت نگهداری گردید. روز بعد از کلنی‌های زرد رنگ مشکوک به کلیسیلا بر روی محیط‌های افتراقی TSI، سیمون سیترات، اوره آز، MRVP، لیزین ایرون آگار، آرژنین و اورتینین دکربوکسیلаз کشت داده شد و پس از تأیید وجود کلیسیلا، با استفاده از استانداردهای CLSI به منظور تعیین الگوی حساسیت از روش انتشاراز دیسک(کربی بوئر) استفاده گردید(۱۳).

سپس تهیه سوسپانسیون میکروبی با کدورت معادل ۰/۵ مک فارلند و تلقیح با سوآب پنبه‌ای استریل بر روی پلیتی حاوی محیط مولر هیبتون آگار، و سپس قرار دادن ۱۲ دیسک آنتی بیوتیک آموکسی سیلین، سفالوتین، جنتامایسین، کلیستین، نالیدیکسیک اسید، کلرامفنیکل، کاناماکسین، ایمی پنم، تراسایکلین، نیتروفورانتوئین، آمیکاسین و سفتازیدیم(شرکت مست) از قرار ۶ دیسک در هر پلیت، طبق روش کربی بوئر انجام گردید.

این میکرووارگانیسم‌ها می‌باشد. باکتری‌های گرم منفی VP(ووژز پروسکوئر) مثبت، از جمله کلیسیلاها، جزء فلور طبیعی روده و دهان شناخته شده‌اند و بطور سaproوفیت در دستگاه گوارش و مجاری تنفسی افراد سالم حتی نوزادان یافت می‌شوند(۴).

در چند سال اخیر روشن شده است که کلیسیلاها عفونت‌های بسیاری را در موارد مختلف باعث شده‌اند و اهمیت این گروه از ارگانیسم‌ها به عنوان عامل عفونت جدی در بیماران بستری شده بیمارستانی پذیرفته شده است(۵-۶). قابلیت این ارگانیسم در ایجاد بیماری به علت کاسته شدن دفاع میزان در نتیجه اعمال جراحی پیچیده و طولانی و همینطور مصرف داروهای متفاوت را به افزایش می‌باشد(۷-۸). در مطالعه‌ای در کشور چین طی سال‌های ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۲، میزان حساسیت به ایمپینم در کلیسیلا ۹۴٪ تا ۱۰۰٪ گزارش شده است(۹). در مطالعه دیگری در ژاپن میزان حساسیت به ایمی پنم در کلیسیلا ۱۰۰٪ نشان داده شده است(۱۰).

با وجود این، در سالهای اخیر، چندین گزارش از پیشرفت مقاومت به ایمپینم در پاتوژنهای گرم منفی وجود داشته است(۱۱). اما در مورد نحوه انتشار و منبع این باکتری‌ها در عفونت بیمارستانی اطلاعات زیادی وجود ندارد. همچنین بررسی‌های اپیدمیولوژیکی عفونت‌های کلیسیلا به علت متفاوت بودن روش‌ها و پراکندگی این میکروب‌ها و عدم وجود روش‌های عمومیت یافته در تمام آزمایشگاه‌ها جهت تعیین انواع این باکتری‌ها، خالی از اشکال نیست. سرولوژی و تست تورم کپسولی کلیسیلاها روش‌هایی هستند که برای تایپینگ کلیسیلاها بکار می‌روند(۱۲)، اما به علت زیاد بودن تعداد آنتی سرم‌ها و اشکال در تهیه آنها، این روش‌ها تنها در چند آزمایشگاه تحقیقاتی مورد استفاده قرار می‌گیرند. با توجه به مطالعه مذکور و نقش اپیدمیولوژیکی و

یافته‌ها

از نظر جنسیت، ۵۱٪ بیماران را خانم‌ها و ۴۹٪ را آقایان تشکیل می‌دادند. نتایج مقاومت دارویی کلبسیلاها در روش انتشار دیسک در آگار با استفاده از دیسک‌های آنتی بیوتیک در جدول ۳ نشان داده شده است.

از ۱۲۰۰ نمونه مورد مطالعه، پس از انجام تست‌های افتراقی، ۳۰۰ نمونه (۲۵٪) به انواع کلبسیلا آلوده بودند. فراوانی گونه‌های تشخیص داده شده به ترتیب اهمیت شامل: پنومونیه، اکسی توکا، اوزنه و رینواسکلروماتیس بودند (جدول ۱).

جدول ۱: توزیع فراوانی مطلق و نسبی گونه‌های مختلف کلبسیلا در نمونه‌های جدا شده از بیماران

نام گونه	درصد	تعداد
کلبسیلا پنومونیه	۲۸۲	۹۴
کلبسیلا اکسی توکا	۱۲	۴
کلبسیلا ازوونه	۳	۱
کلبسیلا رینوس کلروماتیس	۳	۱

جدول ۲: توزیع فراوانی مطلق و نسبی کلبسیلاهای جدا شده بر حسب نوع نمونه‌های بالینی

نوع نمونه	درصد	تعداد
ادرار	۲۱۹	۷۳
خلط	۴۲	۱۴
وازن	۱۸	۶
زخم	۱۲	۴
مدفوع	۶	۲
خون	۳	۱

زخم، مدفوع و خون می‌باشد (جدول ۲).

نمونه‌های بالینی که انواع کلبسیلاها از آنها جدا شده‌اند به ترتیب فراوانی شامل: ادرار، خلط، وازن،

جدول ۳: الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی سویه‌های جدا شده نسبت به آنتی بیوتیک‌های مورد استفاده

آنتی بیوتیک	S	I	R	درصد مقاومت
آموکسی سیلین	۳	۶	۲۹۱	۹۷
سفالوتین	۶۳	۱۲۰	۱۱۷	۳۹
جنتامایسین	۱۷۷	۱۱	۹۰	۳۰
کلیستین	۱۱۷	۱۸	۱۶۵	۵۵

۲	۶	۶	۲۸۸	نالیدیکسیک اسید
۲۶	۷۸	۳۳	۱۸۹	کلرامفنیکل
۱۷	۵۱	۹۰	۱۵۹	کانامایسین
۲۸	۸۴	۸۷	۱۲۹	تراسایکلین
۲	۶	۰	۲۹۸	ایمی پنم
۴۴	۱۳۲	۱۵	۱۵۳	نیتروفورانتئین
۰	-	۳	۲۹۷	آمیکاسین
۲	۶	۳	۲۹۱	سفتاژیدیم

S: حساس ، Intermediate: R: مقاوم ، I: بینابینی Resistance

جدا کردن ۱۲ مورد اکسی توکا، ۳ مورد اوزنه و ۳ مورد رینواسکلروماتیس، نشاندهنده قدرت بیماریزایی سایر گونه‌های کلیسیلا می‌باشد. مقاومت دارویی کلیسیلاها با روش استاندارد کربی بوئر معلوم شد.

در این مطالعه، همچنین نتایج بدست آمده از آنتی بیوگرام با ۱۲ آنتی بیوتیک، مقاومت بالایی را نسبت به آنتی بیوتیک‌های بکار برده شده، نشان می‌دهد که البته در این میان باید برای آنتی بیوتیک‌های ایمی پنم، آمیکاسین، سفتازیدیم و نالیدیکسیک اسید، استثناء قائل شد، زیرا سویه‌های جمع‌آوری شده، حساسیت خوبی نسبت به این آنتی بیوتیک‌ها نشان دادند، بطوری که این حساسیت برای آمیکاسین حدود ٪۹۹، سفتازیدیم، نالیدیکسیک اسید و ایمی پنم ٪۹۸ بوده است. نتایج بدست آمده توسط Amin و همکاران در پاکستان حساسیت به نالیدیکسیک اسید ٪۵۷/۵ و ایمی پنم ٪۹۲/۵ را نشان می‌دهد(۱۸). در حالیکه نتایج بدست آمده در اردن توسط Al-Shara¹ بیانگر تفاوت بسیار با نتایج ما و سایر محققین بوده است، بطوریکه مقاومت به آمیکاسین ٪۳۸، سفتازیدیم ٪۵۷ و نالیدیکسیک اسید ٪۳۳/۶ بوده است، ولی ایمی پنم همچنان به عنوان یک آنتی بیوتیک موثر در درمان عفونت‌های ناشی از کلیسیلا پنومونیه با ٪۹۰/۹ اثردهی داشته است(۱۹).

نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که ایمی پنم موثرترین آنتی بیوتیک در درمان عفونت‌های کلیسیلازی می‌باشد.

بحث و نتیجه گیری

جنس کلیسیلا دارای گونه‌های مختلف است که براساس خصوصیات بیوشیمیایی طبقه‌بندی می‌شود. تشخیص دقیق گونه‌های کلیسیلا به منظور مطالعات اپیدمیولوژیکی و پیدا نمودن منع و طریقه انتشار این میکرووارگانیسم، بسیار مهم است(۱۲).

با اینکه گزارشات زیادی در مردم عفونت قسمت‌های مختلف بدن و همچنین مقاومت‌های آنتی بیوتیکی در عفونت‌های بیمارستانی، توسط بعضی از این گونه‌ها، ارائه گردیده ولی با این وجود هنوز ارتباط بین گونه‌های مختلف کلیسیلا و خواص کلینیک و پاتولوژیک آنها مشخص نیست(۱۴-۱۷).

در این بررسی، از ۳۰۰ سوش کلیسیلای مورد مطالعه، ۲۸۲ سوش کلیسیلا پنومونیه بوده است که از قسمت‌های مختلف بدن جدا شده است و در ارگانهای مختلف، علائم کلینیکی متفاوت ایجاد نموده‌اند و می‌توان گفت که این سوش تمایل خاصی نسبت به یک ارگان ندارد و در شرایط متفاوت می‌تواند ایجاد عفونت‌های متغیر نماید.

دیسک آنتی بیوتیک مصرفی، عمق و ترکیبات محیط کشت نقش عمده‌ای داشته و قادرند آمار مقاومت را دستخوش تغییرات کاذب نمایند. به عنوان مثال نازک بودن محیط کشت، حساسیت آنتی بیوتیک را بطور کاذب افزایش می‌دهد و اصولاً عمق ۴ میلیمتری برای این منظور توصیه شده است. علاوه بر این توزیع سویه‌های مقاوم در مناطق جغرافیایی می‌تواند به دلیل شرایط اقلیمی، مصرف بیش از حد آنتی بیوتیک در آن منطقه باشد(۲۲ و ۲۳).

تشکر و قدردانی

این مقاله نتیجه طرح تحقیقاتی مصوب دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران به شماره قرارداد ۱۱۲۵۴ مورخ ۸۹/۳/۳۱ می‌باشد. بدین وسیله از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه جهت تامین هزینه‌های طرح تشکر و قدردانی می‌شود.

آنتی بیوتیک آموکسی سیلین با توجه به مقاومت بسیار زیاد سویه‌ها نسبت به آنها نمی‌توانند نقشی در درمان بیماران داشته باشند و نه تنها بیماری را بهبود نمی‌بخشنند، بلکه به تعداد سوش‌های مقاوم می‌افزایند و در صد درمان موثر را کاهش می‌دهند(۲۰).

در مورد جنتامایسین نیز اکثربت گونه‌ها نسبت به آن حساسیت دارند. در مطالعه‌ای که در سال ۱۹۹۰ بعمل آمده نیز نتایج مشابهی حاصل گردیده است(۱۲).

همچنین سویه‌های جمع‌آوری شده مقاومت نسبتاً بالایی را در برابر آنتی بیوتیک‌های کلیستین، تتراسایکلین، کلرامفینیکل و سفالوتین از خود نشان دادند که با نتایج بدست آمده توسط محققین دیگر تطابق دارد(۹ و ۲۱).

در بررسی نتایج حاصل از این پژوهش و مقایسه با سایر گزارشات، اختلافاتی در بعضی موارد نیز به چشم می‌خورد که می‌توان علت آن را امکان خطأ در حين انجام آزمایش دانست. زیرا در تأثیر صحیح آنتی بیوتیک‌ها بر روی باکتری و تعیین فرم‌های حساس و مقاوم باکتری‌ها به صورت *in vitro* نکاتی مانند نوع

منابع

1. Ghotoslou R, Ghorashi Z & Nahaei MR. Klebsiella pneumoniae in neonatal sepsis: A-3 year study in the pediatric hospital of Tabriz, Iran. Jpn J Infect Dis 2007; 60(2-3): 126-8.
2. Yinnon AM, Butnaru A, Raveh D, Jerassy Z & Rudensky B. Klebsiella bacteraemia: community versus nosocomial infection. Q J Med 1996; 89(12): 933-41.
3. Malik A, Hasani SE, Shahid M, Khan HM & Ahmad AJ. Nosocomial Klebsiella infection in neonates in a tertiary care hospital: protein profile by SDS-PAGE and klebocin typing as epidemiological markers. Indian Journal of Medical Microbiology 2003; 21(2): 82-6.
4. Parker MT. Hospital acquired infections: Guidelines to laboratory methods. Copenhagen: WHO Regional Publication European; 1978: 35.
5. Gupta P, Murali P, Murali MV, Faridi MMA, Kaul PB, Ramachandran VC, et al. Clinical profile of Klebsiella septicaemia in neonates. Indian J Paediatr 1993; 60(4): 565-72.
6. Arora DR & Chugh TD. Klebocin types of Klebsiella pneumoniae isolated from normal and diarrhoeal stool. Indian J Med Res 1981; 72(1): 856.

7. Karbasizaed V, Badami N & Emtiazi G. Antimicrobial, heavy metal resistance and plasmid profile of coliforms isolated from nosocomial infections in a hospital in Isfahan, Iran. African Journal of Biotechnology 2003; 2(10): 379-83.
8. Wallace MR, Johnson A, Daniel M, Malde M & Yousif AA. Sequential emergence of multi-resistant Klebsiella. Pneumoniae in Bahrain. J Hosp Infect 1995; 31(4): 247-52.
9. Wang ll & Chen M. Surveillance for antimicrobial resistance among clinical isolates of gram-negative bacteria from intensive care unit patients in China 1996-2002. Diagnostic Microbiol Infect Dis 2005; 51(3): 201-8.
10. Ishii Y, Alba J, Kimura S, Shiroto K & Yamaguchi K. Evaluation of antimicrobial activity of B-lactam antibiotics using E-test against clinical isolates from 60 medical centers in Japan. Antimicrob Agent 2005; 25(4): 296-301.
11. Bencic I & Baudoin DV. Imipenem consumotion and gram-negative pathogen resistance to imipenem at SestreMilosrdnice University Hospital. Acta Clin Croat 2001; 40(1): 185-9.
12. Forbes BA. Baily and Scott's Diagnostic Microbiology. Baltimor: Mosby; 1998: 509-26.
13. Clinical and Laboratory Standard Institute. Performance Standards for Antimicrobial Disk Susceptibility Tests. Available at: <http://isoforlab.com/phocadownload/csli/M2-A9.pdf>. 2005.
14. Hamburger H, Nilsson L, Claesson B, Karnell P, Larsson M, Reylander E, et al. New species-related MIC breakpoints for early detection of development of resistance among gram-negative bacteria in swedish intensive care units. Antimicrob Chemotherapy 1999; 44(5): 611-9.
15. Singh Sikarwar A & VardhanBatra H. Challenge to healthcare: Multidrug resistance in Klebsiella pneumonia, Singapoore: International Conference on Food Engineering and Biotechnology, 2011.
16. Arstila T, Avinen H & Huovinen P. Beta lactam resistance among Escherichia coli and klebsiella species blood culture isolates, in finish hospitals. Eur J Clin MictobiolInfects Dis 1994; 13(6): 468-74.
17. Khaneja M, Naprawa J, Kumar A & Piecuch S. Successful treatment of late-onset infection due to resistant Klebsiellapneumoniae in an extremely low birth weight infant using ciprofloxacin. J Perinatol 1999; 19(4): 311-4.
18. Amin A, Ghumro PB, Hussain S & Hameed A. Prevalence of antibiotic resistance among clinical isolates of Klebsiella pneumonia isolated from a Tertiary Care Hospital in Pakistan. Malaysian Journal of Microbiology 2009; 5(2): 81-6.
19. Al Shara MA. Emerging Antimicrobial Resistance of Klebsiella pneumonia strains Isolated from Pediatric Patients in Jordan. The New Iraqi Journal of Medicine 2011; 7(2): 29-32.
20. Sadeghi MR, Nahaei MR & Soltan Dallal MM. Extended spectrum beta lactam resistance in clinical isolates of Klebsiella pneumonia and Escherichia coli in- patient and out-patient groups. Medical Journal of Tabriz University of Medical Groups 2008; 30(2): 79-86.
21. Kosakai N, Kumamoto Y, Hirose T, Tanaka N, Shirawia Y, Shiqeta S, et al. Comparative studies on activities of anti microbial agents causative organisms isolated from urinary tract infections. Japan J Antibiotic 1990; 43(6): 968-1136.
22. Stratchounski LS, Kozlov RS, Rechedko GK, Stetsiuk OU & Chavrikova EP. Antimicrobial resistance patterns among aerobic grammegativebacilli isolated from patients in intensive careunits: results of multi-center study in Russia. Clin Microb Infection 1998; 9(4): 497-507.

Antimicrobial Resistance Trends Of Klebsiella Spp. Isolated From Patients In Imam Khomeini Hospital

Soltan Dalal Mohammad Mehdi¹(Ph.D) – Miremadi Seyed Asghar²(D.M.D.) – Sharify Yazdi Mohammad Kazem³(Ph.D) – Rastegar Lari Abdolaziz⁴(Ph.D) – Rajabi Zahra⁵(MSc.) – Avadis Yans Sovan⁶(MSc.)

1 Professor in Microbiology, Pathobiology Department, School of Public Health, Nutrition Materials Microbiology Research Center, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

2 Associate Professor, Periodontist Department, School of Dentistry, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

3 Professor, Medical Laboratory Sciences Department, School of Allied Medicine, Zonotic Research Center, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

4 Professor, Antimicrobial Resistant Research Center, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

5 Master of Sciences in Microbiology, Nutrition Materials Microbiology Research Center, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

6 Master of Sciences in Microbiology, Pathobiology Department, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Abstract

Received : Jun 2012
Accepted : Nov 2012

Background and Aim: A vast majority of clinical specimens are contaminated with Klebsiella species. The drug resistance among Klebsiella species is increasing day by day; therefore, antibiotic sensitivity test is necessary before prescribing antibiotics. The aim of this research was to determine the antibiotics resistance patterns of Klebsiella species isolated from clinical specimens of patients using the standard Kirby-Bauer method.

Materials and Methods: The present research was performed on 300 specimens of Klebsiella collected from Imam Khomeini hospital. After identification, drug resistance was investigated through the standard CLSI procedure. The drug sensitivity test was determined for all of the 12 antibiotics using standards of disk diffusion in agar Kirby-Bauer.

Results: The frequency rates of the isolated Klebsiella species were: pneumonia(94%), oxytoca(4%), ozaenae(1%), and rhinoscleromatis(1%). Moreover, in terms of source of infection, the collected samples in order of frequency were: urine, sputum, vagina, scar, stool, and blood, respectively. Altogether, the percentage rates of resistance were as follows: Ampicillin(97%), Amoxycillin(97%), Cefalotin(39%), Gentamicin(30%), Colistin(55%), Nalidixic acid(2%), Chloramphenicol(26%), Kanamycin(17%), Tetracycline(28%), Nitrofurantoin(44%), Ceftazidime(2%), and Amikacin(0%).

Conclusion: The results showed that the lowest resistance rate obtained was related to Amikacin in all tested Klebsiella; therefore, it can be recommended as the most effective antibiotic.

Key words: Klebsiella, Infection, Antibiotic Resistance

* Corresponding Author:
Sharify Yazdi MK ;
E-mail:
Mksharifi@tums.ac.ir